

Črevljarjeva vila.

Spisal L. Černef.

Ivan je obiskal v počitnicah svojega strica. Da bi ustregel rado-vednosti in vedoželjnosti dečkovi, ga je vodil stric po okolici ter mu marsikaj pokazal in razložil.

Prišla sta tudi v bližnji trg. Blizu trga stoji lepa nova vila. Ali veste, kaj je vila? To je hiša, navadno ne ravno velika, ki pa se razločuje od drugih po svoji lepi zunanji podobi. Ima namreč razne okraske in pristavke, n. pr. stolpiče, balkone in verande, ter je obdana z lepimi vrti. — Vile si stavijo navadno imoviti ljudje, da stanujejo v njih sami zase.

Človek pri taki vili nehotе obstoji in si jo ogleduje. Tudi Ivan je obstal pred omenjeno vilo ter si jo ogledoval z vidnim veseljem. Kmalu pa je obtičal njegov pogled na lični tabli, obešeni nad vhodom. Na tej tabli je narisana lep črevlječek, spodaj pa stoji črevljarjevo ime. No, saj ste že videli taka viseča kazala, ki nas opominjajo, da stanuje v dotični hiši ta in ta rokodelec.

Ivan je nekako začuden gledal omenjeno tablo, končno pa je zmajal z glavo ter vprašal: „Stric, ali res stanuje v tej hiši — črevljar?“

„Da, da“, mu je odgovoril stric, „in ta hiša je njegova.“ Ivan se je še bolj čudil.

Ko sta šla s stricem dalje, je nekoliko časa molčal, potem pa je rekel: „A veste kaj, stric, tiste table bi pa jaz vendar ne hotel imeti nad vratmi. Nič ne pristojta taki hiši — kazji jo!“

Stric je resno zmajal z glavo in govoril: „Tukaj pa ne govoriš prav, Ivan! Glej, jaz poznam tega črevljarja. Ubožnih staršev sin se je izučil črevljarstva ravno v tem trgu. Bil je jako priden učenec. Izučivši se, je delal kot pomočnik v raznih krajih na tujem ter se tako izuril v svojem rokodelstvu, da ni blizu boljšega črevljarja. Končno pa se je naselil tukaj in začel samostojno izvrševati svojo obrt. Imel je kmalu mnogo dela in ker je priden in varčen, si je prihranil lepo imetje ter si pred nekoliko leti postavil to vilo. — Mož je nekako ponosen na svoj stan, in — prav ravna! Vsak rokodelec je vreden vsega spoštovanja, ako svoje rokodelstvo dobro ume in izvršuje. Tabla pa, ki res ni ravno navadna pri vilah, nam kaže, da trdi še vedno prav star pregovor, ki pravi, da ima rokodelstvo — zlato dno. A umeti se mora! — Kaj rečeš na to, Ivan?“

„Prav pravite, stric,“ je odgovoril Ivan, „tak črevljar bi bil tudi jaz rad!“

